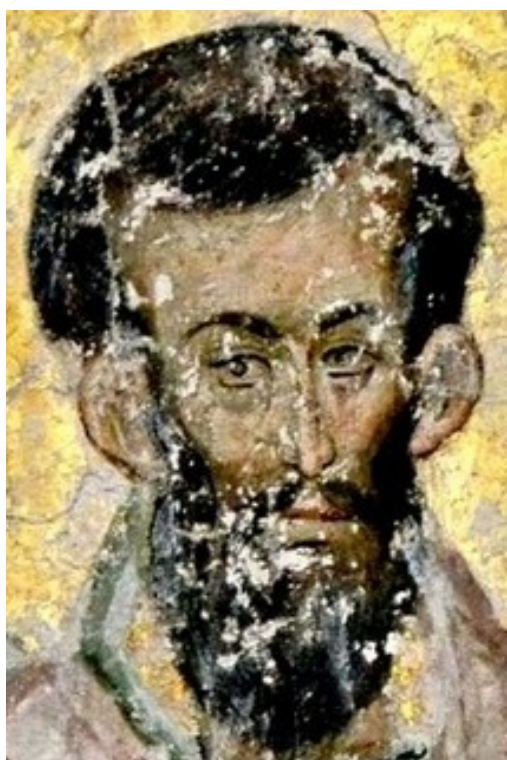

Вяра

29.03 по еретическия, †16 март по православния календар - Св. мъченици Савин и Папа. Св. апостол Аристовул, епископ Британски. Св. мъченици Трофим и Тал, презвитери Лаодикийски

Свети апостол Аристовул (I в.)

*Свети апостол Аристовул.
Фрагмент от стара
стенопис. Сърбия*

Свети Аристовул бил родом от остров Кипър. Той бил брат на свети апостол Варнава, и двамата от числото на 70-те апостоли.

След Възнесението на Господа, той пътувал и проповядвал заедно с апостол Павел, учителя на вселената. Апостол Павел споменава за него в Посланието си до римляните, където

казва: “Поздравете верните от дома Аристовулов” (Римл. 16:10), тъй като някои от родствениците на Аристовул и Варнава тогава живеели в Рим. Когато Павел писал Посланието до римляните, Аристовул бил заедно с него и затова Павел написал приветствието към родствениците на Аристовул от името на двамата.

Свети Павел поставил много епископи, като ги изпращал да проповядват словото на истината по всички градове и страни. Той ръкоположил за епископ и Аристовул и го изпратил да проповядва в Британия, при хора невярващи и жестоки.

Тук Аристовул много се потрудил за Христовото благовестие и много пострадал от тези жестоки хора: веднъж го били безмилостно, друг път го влачели по улиците, като се поругавали над него. С една дума, той претърпял от тези хора много страдания и мъчения, докато ги просвети в Христовата благодат и ги научи на вярата в Христа. След това светият апостол ги кръстил, устроил добре тяхната църква, ръкоположил презвитери и дякони и там умрял.

Тропарь апостолов

глас 3

Апостоли святии,/ молитвe Милостиваго Бога,/ да
прегрешений оставление// подаст душам нашим.

Кондак апостолов

глас 8

Яко священная сокровища Всесвятаго Духа/ и Солнца Славы
сияния,/ по долгу воспоим мудрыя апостолы,/ Апеллия, Урвана
же и Аристовула,/ Амплия, Наркисса и Стахия,// яже благодать
собра Бога нашего.

Свети мъченици Трофим и Тал († ок 300 г.)

В град Лаодикия (не този, който се намира в Сирия, а който е в Кария, между малоазийските реки Ликос и Меандър) живеели двама свещеници, братя по плът - Трофим и Тал.

Те били родом от Кария, от град Стратоник. И двамата били мъже твърди във вярата и проповедници на словото Божие. Като искали да обърнат в пътя на спасението душите на заблудените, те водели спорове с елините и непрекъснато изобличавали тяхното нечестие.

Веднъж нечестивите идолопоклонници, като не могли да търпят повече техните изобличения, ги затворили в тъмница.

В това време, при царуването на Диоклитиан и Максимиан, в Кария бил назначен за управител Асклепиодот, който се настанил в град Бофор, намиращ се недалече от Лаодикия.

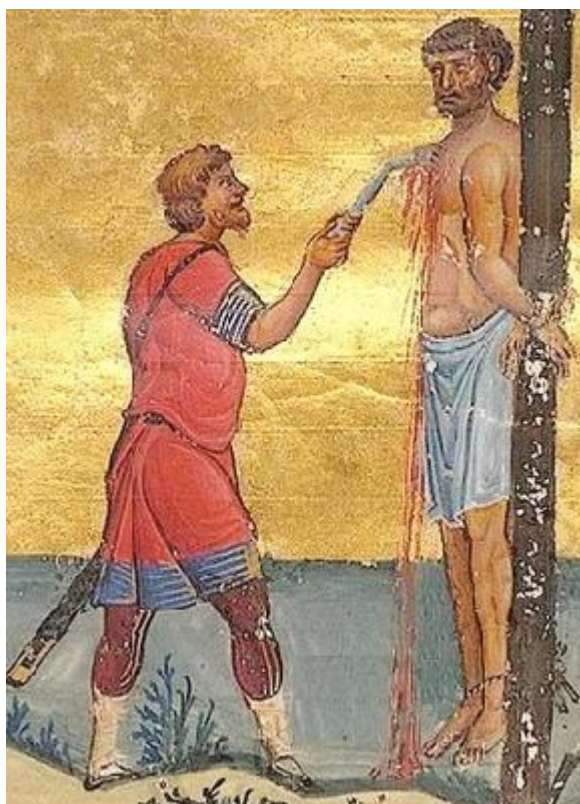
Началникът на военската стража в Лаодикия изпратил свои хора при хегемона, за да го известят за двамата взети под стража християнски свещеници и да получат разпореждане как да постъпи с тях. Той получил отговор - да бъдат пребити с камъни.

Но когато извели светите мъченици Трофим и Тал, за да ги убият, множество християни ги обкръжили и ги защитавали от камъните, така че нито един камък не могъл да ги нарани; а обратното - тези, които хвърляли камъните, противно на своето намерение, сами се поразявали един другото. След като дълго време мятали камъни до изнемогване и видели, че няма никакъв резултат, мъчителите се отказали.

Узнавайки за това, началникът на стражата пуснал двамата светци. А те продължили без страх да учат всички на Христовата вяра и да изобличават неверието на елините.

След известно време градоначалниците отново ги задържали под стража и ги отвели при хегемона в град Бофор. На хегемона казали:

- Ние се опитахме да убием с камъни тези хора, според твоята заповед, но камъните дори не се докоснаха до тях; затова ги изпращаме при теб.

Хегемонът заповядал да повесят светиите и да разкъсват безмилостно телата им с остри железа.

Докато били измъчвани, те със силен глас викали:

- Ние сме християни! Няма да се поклоним на идолите и няма да се покорим на нечестивата заповед на земните царе!

След всички тези мъчения хегемонът ги осъдил на разпятие, като казал:

- Нека да бъдат разпнати, подобно на Този измамник, в Когото вярват.

Извели светиите извън града на мястото, където били приготвени техните кръстове. Те вървели натам с радост, като

благодарели и възхвалявали Бога за това, че им е дарувал да умрат с такава смърт и че така с техните страдания се уподобяват на пречистите страдания и на разпятието на Господа Иисуса.

След тях вървяло множество народ - мъже и жени, които искали да видят тяхната кончина.

Когато ги довели до кръстовете, някои от християните им донесли малко храна и ги умолявали да вкусят от нея.

Като не желаели да огорчат братята си, те вкусили по малко от донесеното, а останалото раздали на наобиколилия ги народ.

След това били приковани с железни гвоздеи на кръстовете и разпнати подобно на Господа Иисуса.

Докато висели на кръстовете, мъчениците много говорили на народа, поучавайки го в познанието на Бога и светата вяра.

Сред народа се надигнал плач и ропот. Някои укорявали хегемона за неговото жестокосърдие и за това, че предал на такава жестока смърт невинни хора. А други викали:

- Слава на Тебе, Боже, защото силата Иисусова засвидетелства себе си и в нашите времена!

Някаква жена, иудейка, се поклонила на светиите, висящи на кръста и възкликнала:

- Блажена е майката, която е родила тези мъже!

А тук стояла и тяхната майка, която с твърда вяра гледала страданията на двамата си синове.

Мнозина от намиращите се там събирали капещата от светиите честна кръв: едни помазвали с нея своите кърпи и дрехи, други - телата си, за да се изцелят от своите душевни и

телесни болести.

Христовите мъченици Трофим и Тал, като се помолили на Бога, предали светите си души. Това станало в 16-ия ден на месец март. За тяхното погребение вярващите приготвили чисти плащаници и благоуханни аромати.

На мястото, където измъчвали светиите, дошъл и тъмничният пазач и като се поклонил на Христовите мъченици, изповядал пред целия народ, че е видял двамата мъченици да се възнасят на небето, съпроводжани от три ангела, които беседвали с тях.

След това народът се отправил при хегемона и го помолил да даде заповед да се снемат от кръстовете светите тела на мъчениците и да разреши да ги погребат.

Хегемонът, като чул тази молба, отначало се разгневил и заповядал на войниците си да бият дошлите. Но след известно време се успокоил и казал, че който иска, може да вземе телата на убитите.

Светиите били снети от кръста и положени в нов гроб. Между това, сред християните се повдигнал спор за мястото, където да бъдат погребани светите тела на мъчениците: едни желяели на едно място, други - на друго.

Настъпила вечерта. Народът не си отивал от гроба на светите мъченици, но прекарал цялата нощ там със запалени свещи и псалмопения.

Когато дошло утрото, жената на хегемона донесла благовония и аромати и ги изляла върху телата на светите мъченици. След това тя положила върху ковчега скъпоценен покров и казала с висок глас, за да я чуят всички:

- Тази нощ видях насън тези мъже, че бяха изпратени заедно

с ангели от Бога да накажат моя мъж, задето ги уби невинни.

И още много друго казала тя, като укорявала мъжа си за неговата жестокост и безмилостност.

А майката на светите мъченици, заедно с двама честни мъже - Зосима и Артемий, техни съграждани, взели честния ковчег със светите им тела и го пренесли в град Стратоник, където погребали светиите с чест.

Между това, приближавал денят, в който нечестивите идолопоклонници празнували рождения ден на Диоклитиан.

Хегемонът дошъл в Лаодикия и устроил тук голямо тържество в чест на своя нечестив цар.

Но внезапно бил застигнат от Божието наказание заради невинно пролятата кръв на светите мъченици. Той изведнъж паднал на земята, започнал да се мятат като бесноват и да трепери с всичките си членове.

Всички, които били там и видели това, се изпълнили с голям страх.

А хегемонът викал:

- Къде е бог Зевс?

- Къде е бог Херакъл?

- Къде е бог Хермес?

- Къде са останалите богове и богини? Нека да дойдат и да ми помогнат! Напразно им се покланях! Ето, сега бивам предаден на вечния огън от живеещия на небесата Бог и от Неговите раби Трофим и Тал!

Той крещял това с висок глас, така че неговите викове се чували навсякъде. Бил така ужасно измъчван, че започнал да

разкъсва със зъби плътта си и да хапе езика си и мъчейки се така, изпуснал окаяната си душа.

Мъчителят с горчив плач отишъл да се мъчи в ада при своите нечестиви богове; а светите мъченици Трофим и Тал с радост дошли при своя Господ и Бог, за да царуват вечно на небесата, предстоейки пред светлия престол на Отца и Сина и Светия Дух - Бога, Комуто е славата во веки. Амин.

Свети мъченик Савин († 287 г.)

*Свети мъченик
Савин. Фрагмент
от стара
минейна икона.
Русия*

Град Хермопол в Египет бил родният град на свети мъченик Савин, който бил известен в цялата тази страна и управител на своя град.

Поради гонението, повдигнато срещу християните по време

на царуването на Диоклитиан, когато много християни били измъчвани и убивани, свети Савин оставил своя дом, власт, богатство и всичките си близки и тайно излязъл от Хермопол, като се укривал в далечно село заедно с други християни.

Като се заселил в една колиба, той прекарвал там в пост и молитви денем и нощем.

Служителите на идолите търсили навсякъде Савин, княза на Хермопол, за да го подложат на мъчения, но никъде не го открили, за което още по-силно се разгневили.

Но един бедняк, който идвал за милостиня при блажения Савин и получавал от ръцете му храна и всичко потребно за себе си, взимайки пример от предателя Иуда, дошъл при езичниците и им казал:

- Какво ще ми дадете, за да ви предам този, когото търсите?

Те му дали две жълтици. След това тръгнали след него, дошли до дома, където живеел светецът, обградили го и почукали на вратата.

В това време при свети Савин имало шестима християни. Като помислили, че е дошъл някой от братята, те отворили.

Тогава езичниците бързо нахлули в дома и свързали всички. Особено здраво оковали свети Савин с две тежки вериги и след това го отвели на съд пред хегемона на тази страна, който се казвал Ариан.

Свети Савин бил разпитван дълго време и много пъти бил принуждаван да принесе жертва на идолите. Но той не се отрекъл от Христа. Заради това бил изтезаван още по-жестоко - тялото му било разкъсвано с остри железа и горено с огън.

Накрая бил удавен в реката.

Така светецът завършил своя подвиг и преминал при Подвигоположника Христа, за да приеме от Него венета на победата.

Заедно с него били измъчвани и останалите шест християни, които били наградени от Господа със същата слава на небесата.

Кондак мученика Савина

глас 2

Божественная прозябения,/ цвет неувядающий,/ розга многоплодная, богоносе Савине,/ иже верою чтущих память твою/ веселия твоего исполни// и молися непрестанно о всех нас.

(Божествено разцъфтяване, неувяхващ цвят, многоплодна клонка си ти, Богоносни Савине, затова изпълни с твоето веселие чествашите с вяра паметта ти и се моли непрестанно за всички нас.)

Свети мъченик Папа
(† ок. 305-311 гг.)

Свети Папа бил родом от Ликаонския град Ларанда. Той живял по време на управлението на император Максимиан.

Заради изповядването на Христовата вяра бил предаден на мъчения в родния си град, след това - в Диокесария и накрая - в Селевкия Сирийска. Били го с пръчки, разкъсвали го с железни куки, като обули нозете му в железни обуца с гвоздеи отвътре, го принудили да извърви дълъг път. Мъченикът завършил земния си живот, завързан за дървен стълб.

ЧЕТИ-МИНУТЕ

{{_LINK1_}}